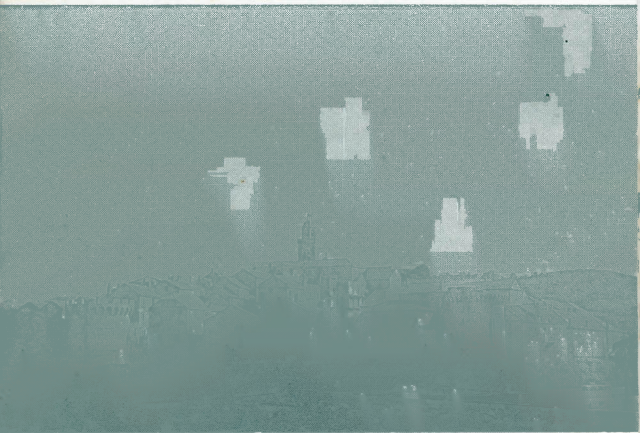

1976

LANTERNA SV. MARKA

SVEČA
1300 GOD.
1000 GOD.
CRKVE

NOSTI
SV. KRSTA
GOSPINE
SOLIN

LANTERNA SV. MARKA 3-4/78

RIJEČ VAMA

JUBILEJ 1300 god. početka krštenja Hrvata i 1000 god. prve Gospine crkve kod nas završio je svečanostima u Solinu 11-12. rujna, - ali za naš vjerni narod treba da zadrži trajnu vrijednost. Čitavu godinu molili smo, govorili, upozoravali na značenje i važnost ovog Jubileja. Mnogobrojnim hodočasnicima iz cijele Jugoslavije pridružili smo se i mi sudjelu u našem Biskupijskom hodočašću 27. lipnja. S nama su bili i naši mandolinisti.

Svi bijasmo oduševljeni sa svakog gledišta. Jednako tako i naša grupa od preko 50 bratima (uz druge polaznike) bila je veoma impresionirana završnim svečanostima.

Po mišljenju mnogih, vrhunac Solinskih svečanosti bila je u noći 11. IX ona sa programom Pokorničkog slavlja predvođenim o. Antom Gabrićem te prisustvom i sudjelovanjem naših bratima pod

vodstvom don Boža. Iz našeg tiska to nismo mogli vidjeti. Možda je i razumljivo, budući se ovo Slavlje odvijalo sa običnim vjernim pukom, dok su u to vrijeme naši i strani dostojanstvenici imali svečanosti drugog karaktera izvan Solina. Božji narod je manifestirao svoje pranje uz duhovnu i pokorničku notu slavljenja - na sam Dan proslave: nekom se lomio beskrajni aplauz uz ime o. Anta i pronosili njegov lomljiv lik na ramenima kroz masu vjernika.

Naši bratimi dali su dostojan doprinos pokorničkom slavlju, a puk je tomu davao oduška svojim odobravanjem na sve strane. Primili smo obavijesti i iz inozemstva o nezaboravnim utiscima nastupa naših bratima kao prelijepog i nezamjenjivog "okvira" govora o. Anta i "ispitu" savjesti Živka Kustića i našeg don Luka. A Solinjanin i župnik don Miro Jovanović primivši i ugoštivši onako sjajno naše bratime dali su nepridržani izraz usrdnosti i zahvalnosti radi one svete Noći...

Nadajmo se, u riječima naših biskupa i iz reda ka našeg tiska svuda se ističe kako osvežena - obnova kršć. življenja kroz ovu jubilarnu godinu ne smije zamrjeti, utihnuti već da svetim žarom oduševljenja i žrtve zahvati svaki naš vjernički dan, sav naš život.

Moramo obnoviti savjestnost u našem kršć. življenju. Potrebno je stisnuti i svježim sačuvati naše redove vjernosti Bogu, Crkvi i Zajednici. Kako je kratkovidan račun onih koji zaključuju: "...pa vidimo da se može sasvim dobro, a - kadgod i bolje živjeti i bez Boga i bez Zajednice i bez Mise... Vidimo da Bog i ne kažnjava propuste i prekršaje - kako su nam nekada to s-

tariji govorili, a mi maloj djeci, i u to vjerovali...!"

Neki opterećeni nasljedjem naše tradicionalnosti koja je izmijenjena, minimizirana ili oduzeta - smatraju da se "vjera promijenila" pa se povlače, odstupaju ili pasiviziraju. Kako je to bilo vidjeti i osjetiti u tako maloj zajednici kakva je naša Korčulanska! Otkrivljuju za to Crkvu, biskupa, osobito svećenika. Stoga posebno upozoravamo kako naše prijanjanje uz Boga, Vjeru i Crkvu ne smije nipošto ovisiti o takvim "isprikama", jer u stvari takav naš postupak je izdaja vjere i zajednice.

Sada nam je 50-tak obitelji useljeno u nove stanove u predio Zgradac (a ne Peyton!) pa su još više udaljeni od Zajednice bogoslužja. Mogu li oni stalno iznositi i druge isprike za sebe i svoju djecu - mladež za nedjeljne mise, za Vjeronauk, za održavanje onog potrebnog jedinstva kroz duhovni kontakt sa drugom braćom u našoj župskoj zajednici?

Svi mi trpimo što ne dobivamo lokaciju i odobrenje podizanja skromnog pastoralnog centra - kraj novog stambenog područja i susjednih hotela. Mi to tražimo još od god. 1970. Čvrsto vjerujemo da će se tomu prije ili poslije ipak udovoljiti. A dotle se vjernički svijet u tim stranama mora pokazati pred Bogom i ljudima da mu je potrebna duhovna okrepa i neodložna obaveza dolaziti Zajednici na bogoslužje.

Skupina naših vjernika iznosi kao svoju ispriku ustezanje od lokalnog prijanjanja uz Bogoslužje Zajednice to što - veće - ovdje više nije naša Zajednica ovdje oholjena i u svojoj pravini i odličijima osiromašena...

Upravo nam prolazi 100 god. Papinske bule od ustanove titule sa mnogovrsnim odličijima korčulanskom arhiepizbiteru (nadpopu) i ujedno župniku pod naslovom KORČULANSKA OPATIJA. 1876 - 1976.

Najnovijim odlukama opatska titula ostaje i dalje, a drugo je povučeno. Mi smo svijesni činjenice da ovo novo stanje nikako ne odgovara našim stavovima i gledanjima s obzirom na našu mesnu Korčulansku crkvu. Ali tako iziskuju shvaćanja, interesi i stavovi Božje opće Crkve. A razumljivo je da se općim ciljevima moraju podvrditi oni niži, lokalni. Ako bismo se oko ovoga i dalje "natezali" i krojili svoju vjernost Crkvi, svojim dužnostima i našem crkvenom životu - onda bi smo grubo sebe duhovno oštetili, a pred Bogom i Crkvom griješili.

Živimo u vremenu kad se na sve strane neprestano slave mnogovrsni jubileji, obljetnice, spomen-dani. U izmijenjenim uvjetima ipak je čovjek našeg vremena zadržao prokušanc načelo: potrebno je častiti prošlost da se uzmogne graditi budućnost.

Mi ćemo se u "Lanterni" osvrnuti na ovaj 100 god. Jubilej Opatskog titula u Korčuli, da nam se ne zamjeri da smo prešutjeli "svijetla i sjene".

Ali spomanimo da Solinska proslava nije nadgrobno evociranje onoga što je bilo i nestalo, nego volja svih nas da izgradjemo ljepši sutra uz jarko svjetlo i siguran glas Učitelja.

Učrtavajmo dakle u našim srcima obavezu življenja sv. vjere i Zajednice. Mirna savjest bit će nam garant da nismo u duši i u življenju potisnuli ili proigrali najveća i najbitnija dobra duha i naših otaca, a koja hoćemo sebi čuvati, a budućoj generaciji predati.

VJERONAUČNI JE POČEO

I ove godine naša župska zajednica uložiti će sve svoje napore da se vjeronaučna obuka započne u našem gradu nastavi i odvija na najbolji mogući način. Našoj djeci i mladeži otvara se mogućnost da se kroz vjeronaučnu pouku osposobljavaju za dobre kršćane i valjane ljude za život, koji im predstoji. Vjeronauk nema za cilj dati samo teoretski temeljitu pouku u vjeri, Bogu i spasenju, on još više: želi stvoriti povoljan klimu u srcima mladih da prihvata kršćanstvo u stvarnosti koju danas živimo.

Vjeronauk treba pohađati, ali i učiti; naučiti i zadržati te životnim iskustvom obogatiti i produbiti. Kršćanin to pokazuje kroz svakidašnje svjedočenje za vjeru u okviru župske zajednice kojoj pripada. Vjeronauk nadalje uči živiti osjećati da smo članovi Crkve i dušom i tijelom i da se od Crkve, Krista i spasenja ne odvajamo.

raje ni pod kakvu cijenu bez obzira na protivne struje koje su već tu ili će naći, bez obzira na zamamni zov raznolikih "sirena". Treba izbjći sve "Scile i Haribde" i ostati uz Istinu, Pravdu i Ljubav!

OBITELJIMA KRŠODGAJATI!

Ne samo zbog Kristovih riječi: "Pustite male ne k meni i ne prijašćite ih. Takvih je Kraljevstvo nebesko", nego i zbog toga jer je obitelj po svojoj strukturi na to i pozvana. Obitelj je darovala život djeci: mora joj dakle dati i ono što slijedi život: pravilan odgoj. Djeci je to neophodno potrebno. Djeca su naima nejak a obzirom na dob i shvaćanje, a kreću se u sve za mršenijim okolnostima. Djeci su dakle potrebni danas i savjeti i upute i dobri primjeri roditelja i starijih više nego ikada prije u povijesti odgoja. Raznoliki su utjecaji koji dolaze izvan obiteljske sredine, prodiru u svijet djece, nameću se kao moćebitni auctoritet odgoja i nazora, a kad djeca ne bi imala čvrst oslonac već unutar kuće u kojoj žive, našli bi se zasuta pod unakrsnom vatrom svakojakih ideja i praksi. Bez pomoći roditelja djeca bi se izgubila u moru dezorijentacija i relativnosti. Roditeljska dakle zauzetost za djecu je neophodna kako bi se djeca pravilno orijentirala i opredjelila za vjeru, Krista i Crkvu, t.j. za sreću, Boga i spasenje. Bez valjanog obiteljskog oslonca naša

bi djeca doživjela životni duhovni neuspjeh!

SABLAZAN

"Onome tko sablazni koje dijete, bolje bi mu bilo da se obješenim mlinskim kamenom o vratu potone u dubini mora". Dijete koje su roditelji dobili kroz ljubav koju im je Bog usadio, zasluži da bude primjerno odgovorno u ISTINI i DOBRU. Ne smije nam se dogoditi da nam vlastito dijete postane sućem života i vladanja. I sami moramo živjeti svoju vjeru. Ako na pr. jedan 15-godišnjak ne bi slušao oca koji bi ga zato i u korio: "Nesretni sine, ja sam ti otac! Dužan si me poštivati između ostalog i zato što ti to nalaže i četvrta Božja zapovijed", - sin bi lako mogao odgovoriti ocu: "Dā, oče, ja te ne slušam. To je zaista zlo; ali ti si mi sasvim sličan, a možda si i gori od mene: ti psuješ, ti ne ideš na Misu. Ne poštuješ dakle drugu i treću Božju zapovijed. Najprije oče pokaži da si prihvatio II i III, a onda ću ti pokazati da sam i ja prihvatio IV Božju zapovijed. Zar ovaj sin ne bi imao pravo?"

SVE PROVJERITI

Zbog toga je teško s njima raditi. Oni žele

sve sami otkriti, doživjeti, provjeriti. Danas mladi, a često i nejak djeca, posjeduju veliko znanje čak više nego što im je u toj dobi potrebno. To starije zbunjuje i čini ih bespomoćnim u odgoju. Ali ako to i jest tako djeca ipak dobro znaju kad su roditelji u pravu. Auktoritet najmlađeg roditelja, njihovo bogato životno iskustvo i živi primjer spontano djeluje na psihu djeteta.

Mladi bi htjeli biti posve samostalni (a ne slutiti koliko su zavodljivi). Zato im treba bez velikih riječi ukazati na prave vrednote, pomoći im da ih sami otkriju, da o njima razmišljaju i da rezultat svega bude slobodno i samostalno prijanjanje uz vjeru, uz Boga. To bi već bio pravi put koji vodi rješavanju životnih problema kroz svekoliku ljudsku aktivnost u toku života.

Vjera je osobna stvar svakog čovjeka. Inače dijete kao sadašnji i budući vjernik mora živjeti svoju vjeru već sada kao što će sutra na fakultetu, u vojsci, na moru, na radnom mjestu to isto činiti. Svatko je sebi nezamjenjiv, svatko sebe nosi kamo gdje. Zato je i imperativ svakog čovjeka da vjeru učini svojom svojinom i da je svuda nosi osjećajući se samostalno i slobodno. Bog od nas drugo i ne traži; jedino nas je timo zadužio!

I još jedna stvar

! PLAN INTERESA: ŽIVOT-NUTRINA

Zato teško shvaćaju povijesne komentare (Biblijska povijest), cjelovita logička izlaganja (Katekizam) kao i liturgijska zbivanja (Misa i Sakramenti). Još manje im se može izlagati sustavna crkvena nauka (apologetika, dogmatika, moral). A i pak sve im to treba reći polazeći od njih samih i okrećući se prema svijetlu Objave. Činjenica je da Bog jest i da se je objavio. On dakle želi s nama prijateljevati. On od nas vjerojatno nešto i zahtijeva. Na svakom je od nas da se time bavi i da svoj život osmisli upravo u tom ozračju: kakav sam prema Bogu? Što Bog drži i misli o meni?

Tako nam Božja poruka kroz Objavu postaje polazište, a Bog preko Krista i Crkve odredište. U tom je i ključ rješenja zagonetke ljudskog života: odakle smo, zašto smo tu i koji je smisao našeg života u ovom svijetu. Jedino ako Bogu vjerujemo te priznajemo i poštujemo vrednote kao što su Pravda, Ljubav i Dobro - možemo ispijati čašu života i ostati uvijek, ma što nam život donio, na nivou ljudskog dostojanstva: veseli, odani, prijateljski, sretni i zadovoljni.

Vjeronauk je dakle odgoj za život koji Bog od nas traži, život koji prizlazi od Boga i koji vodi k Bogu. Jedino takvim životom Bog je zadovoljan.

SLUŠATI
RIJEČ

Riječi su to Isusove.

Roditelji, vaša vjera, vašem djetetu mora biti zanimljiva, uvjerljiva, plodna. Budite uz svoju djecu kroz njihovo djetinjstvo i mladost. Djeca su vam najveća vrednota, plod vašeg tijela i ljubavi. Spontano i ne na silu vodite svoju djecu, a najviše primjerom, žrtvom, zalaganjem. Pri tome ćete često morati i sebe korigirati. Ako na pr. niste bili na Misi ujutro, podjite sva kako na večernju misu. Vaše će dijete to primjetiti. To će ga odgajati. Često ćete postupati po put djece, jer je Bog mnogo toga sakrio od mudrih i umnih i objavio malenima.

Odgoj kroz vjeronauk i Crkvu neka vam bude sveta dužnost i slatki teret. Ta će vam se žrtva isplatiti i u životu i u vječnosti. Dijete postaje ono što vi od njega učinite. "Čovjek je ono što uzgoj od njega učini" riječi su velikog francuskog pisca J.J. Rousseau-a.

Eto za sada toliko. Neka vas sve i djecu i roditelje i vjeroučitelje Duh Sveti vodi i pomaže u teškom i odgovornom djelu odgajanja djece i mladeži kroz vjeru za Boga i za vrijedan, blagoslovljeni život.

Don Božo

S.O.S.

Poziv je ovaj, reklo bi se, samo brodolomaca u životnoj opasnosti. I to jedino onda kada, u natoč navigacionim instrumentima, brod postaje igračkom pobješnjelih valova. Kada spasa nema, kad se preko uzavrelih valova, smrti gleda u oči.

Ali, S.O.S. nije samo zov brodolomaca. Naprotiv, aktualan je u svagdašnjem životu i pojedinca, i obitelji, i grada, i sela. Državč takodjer, a, na žalosť, i čovječanstva uopće.

Svi smo ugroženi na uzburkanom moru života. Svijet je u neprestanoj napetosti, pa i mi kao dijelovi toga svijeta nespokojni smo, zagonetka sebi samima, jer smo očavici kako SMRT navješću je nepošteđenu borbu ŽIVOTU. Ne samo onom biološkom, već u mnogo slučajeva i životu duha. Nastoji lišiti čovjeka boljeg, superiornijeg dije la njegova bića.

Prema toj žvoti suvremene materijalizacije i sam čovjek nije dovoljno rezistentan. Utrka za dobitkom, za standardom, za položajem na kojem će se više "važiti" i više, makar i nedopušteno, "zaraditi", kreće se poput zaraze svugdje. Kad je pak riječ o novcu, koji, iako nam je u životu potreban, ali samo "potreban"! , naprosto za- robljuje duh modernog čovjeka. Evo što o njemu kaže Papini u svom djelu "Povijest Kristova" :

"Medju svim nečistim stvarima, što ih je čovjek učinio da okalja zemlju i sebe, novac je mo žda najnečistiji. Te od metala skovane bljuvoti

ne, što danonice klizu amo-tamo modju rukama, još blatne od znoja ili krvi, izlizane grabežljivim prstima tatova, trgovaca, bankara, svodnici kovnica, za kojima svi hlepe, svi ih traže, krađu, zavide, vole više od ljubavi, a često više i od života; ti prljavi komadići naslikane materije, što ih razbojnik daje naimljenom krvniku, lihvvari gladnome, neprijatelj izdajici, krivovjerac trgovcu svetinjama, razvratnik ženi predanoj i kupljenoj; ti odvratni i smrdljivi prenosnici zla, koji navode sina da ubije oca, ženu da izda muža, brata da prevari brata, opakoga siromaha da probode opakoga bogataša, slu gu da podvali gospodaru razbojnika da opljačka putnika, nared da navali na narod; ti materijalni znameniti materije, ti novci su najstrašniji predmeti, što ih je čovjek načinio..."

Iz opasnih zona ovoga uzburkanog mora života trebalo bi naći izlaz koristeći jedino spasonosni i autentični S.O.S. - Ovaj se ne nalazi ni na kojem valu ovozemaljske radiofonije. Učinak njegove upotrebe, mogućnost odgovora za pomoć, za spas, prodire nesmetano preko svih barijera i stiže do obala vječnosti, do Boga Stvoritelja. Uostalom, naš S.O.S. koristimo autentično svakom trenutku našeg života kad svoj "dž", bez pridržaja, dajemo za Njega: u obitelji, javno i na svakom mjestu. S.O.S. je neminovan i u olu jama osobnog duhovnog života, u okršajima sa izmjeničnim pobjedama i porazima u našoj intimi, protiv svega onoga što nas otudjuje od samih sebe kao kršćana i od Zapovijedi. Njihovo poštivanje, u osobnom i javnom životu, garantira mir i sreću čovječanstva.

M. B.

LITURGIJSKA KRONIKA

Po tradicionalnom običaju predhodno smo održali DUHOVNU OBNOVU kroz Glušnu sedmicu. Svake večeri propovijedao je don Stanko Lasić, župnik Smokvice. Suvremenim načinom, sažetim i jasnim mislima iznesenim mladenačkim žarom privukao je veći broj slušalaca. Doslovno se moglo zamijetiti kako iz dana u dan broj prisutnih raste. I na ovom mjestu još jednom izražujemo zahvalnost don Stanku, parafrazirajući njegovu uvodnu misao "boljega su ipak poslali nama".

11. travnja bila je NEDJELJA CVIJETNICA.-

Frije Vele mise bio je u Katedrali blagoslov palminih i maslinovih grana, a zatim svečani pohod oko trga. Uvijek se ponavlja ista slika draga i svečana: u punoj crkvi zanjihane graničice uzdignute na blagoslov i grmkati "Nosana Sinu Daviđevu". Malo ubrzo pjevače-bratima sa don Božom

izveo je Muku u popularnom napjevu.

Svečanost je zaključena zanosnim uvodom u 40-SATNO KLANJANJE. Naša Zajednica pružila je euharistijskom Kristu sav raskoš katedralnog sjaja u srebru, brokatu i u bratimskom liturgijskom inventaru- uz usrdno sudjelovanje velikog broja vjernika.

Od Cvijetnice pa tri večeri dolazila je po je dna gradska bratovština na Klanjanje. To je vrijeme uobičajenog nadne tanja, ali i vjekovnog obnavljanja vjere i pobožnosti bratima i svih župljana koji tih večeri ispunjavu našu prostranu Katedralu.

Propovijedao je naš don Luka Depolo. Iako ga od prije poznamo kao vrsnog govornika, ipak svaki put nam je darovana sreća, kada je među nama. Osjećamo kako raste i bogato sazrijeva: sve što govori ima ne samo ljepotu izraza nego ponajprije dubinu meditacije i proživljenost. Svaki njegov novinarski napis u "Glasu Koncila" donosi nam obogaćenje i radost kako i svaki njegov, makar i kratki boravak u Korčuli. Duboko smo mu za hvalni za sve dobro što nam je pružio.

Kroz dane Adoracije- neprekidno su se u molitvi smjenjivali mladi i stari pred lijepim i veličanstvenim oltarom-prijestoljem živog Krista. Ovo bijaše svjedočenje kako Euharistija danas kao i nekada daje snagu za život, za vjernost.

Na VELIKU SRIJEDU ujutro Zavjetni pohod i Misa održani zbog kišnog vremena na Glavici Sv. Antuna umjesto na Selinama. Nažalost broj sudionika bio je minimalan. Govorili smo i pozivali, ali bez većeg uspjeha. Najvažnije je svakako činjenica da nas više strahota potresa ne pohađa.

A uvečer održali smo POKORNičKO SLAVLJE u

koje su uklopljeni birani ulomci tekstova i napjeva nek. Jutarnje. Don Luka je održao propovijed o Muci i predvodio ovo pokorničko bogoslužje.

Za ovaj skup vjernika unijeli smo i vrlo sretnost u pobožnost- dakako u dogovoru sa prokurama Bratovština. Obredu su najprije došle tri skupine bratima iz svojih dvorana u odijelu i pokorničkim križem. Te se večeri većina i ispo vjedila. Broj bratima, a i vjernika, bio je iznad očekivanja- što je najbolji dokaz kako je sve ovo prikladno i kako organski ulazi u sklop naših tradicija Velike sedmice i za ubuduće.

Na VELIKI ČETVRTAK podvečer-svečanost Gospodnje Večere predvodio je opat u Koncelebraciji sa don Lukom i don Božom okruženi bijelim "Učenikima"-Sasvetanima. Dirljiv i dramatski obred pranja nogu obogaćuje ovu Svečanost pa je s pravom smatramo vrhuncem zajedništva kroz cijelu godinu. Pričestilo se oko 350 duša. Svećenici su dijelili sv. pričest kroz cijelu crkvu.

Poslije obreda "Učenici" su po običaju sa predstavnicima župeke zajednice i svećenicima bili u Opatском dvoru na obrednoj večeri.

VELIKI PETAK - zvona šute- a po svim crkvama i kapelama u gradu postavljeni su "Božji grobovi". Uobičajeno obilježanje zapaža se u posljednje dnevni satima- kada ulicama osobito starog grada sve vrvi od vjernika i gostiju.

I što se mrak više hvata to dirljivi i znakoviti obredi u Katedrali privlače brojnije vjernike. Klanjanje križu odvija se u susdržanoj tišini i iskrenosti ganuća. A onda se napeto čokćuje dolazak bratima za VEČERNJU PROCESIJU, koja deslovice skupi vjernike pred glavom nogu za različite

različite pobude i osjećaje, ali se nitko ne može oteći dubokom dojmu prateći kroz gluhu tišinu ovu procesiju dok polako prolazi uokolo starog dijela grada.

I ove godine bio veliki broj bratima: 77-93-87. Većinom su odrasli, jer su oni mali (čučini) ležali od gripe i rubeole. Veliki vosak u rukama naših kršćanskih mladića, pa bogati liturgijski procesionalni predmeti- a posebno novi brončani Sasvetanski kandelabri, izvedeni i stilizirani u umjetničkom duhu današnjice- učinili su da se obogatimo novim doživljajima i da nas potaknu na novo razmišljanje. Ovakav počat Velom petku kroz procesiju pruža jedino kršćanska Korčula.

Poslije procesije bratimi su u dvoranama počašćeni priklama i vinom. Pridružio im se veliki broj i drugih. Radovalo nas je osobito vidjeti i mnoge Korčulane i prijatelje izvan grada koje je neodoljivom silom privukla tradicija ovih Dana u naš grad...

Na VELU SUBOTU u ranim satima jutro procesiji PRIKO GORAH pristupilo je zaista mali broj bratima i vjernika. Ovu višestoljetnu procesiju moramo održati kao i njezine napjeve koji potječu još iz XIV st.

Uvečer smo održali bogoslužje USKRSNE VIGILIJE. Okupio se manji broj vjernika. Prokrasni obredi odvila se življom aktivnošću prisutnih. Rekovci su unijeli kip Uskrsnuća-Redentura i time najjavili

USKRSNUĆE. Izjutro je održana Uskrsna svečana, najradosnija procesija uz brojne bratime, a uz Rokovaškog Redentura i najveći moguće b-

roj djece i vjernika. Stoga se gradom neprekidno orila pjesma: "Uskernut je naš Spasitelj.."

Uskrsna svečanost bila je uistinu slavlje naše Zajednice uokolo Krista Slavnoga. Pričestilo se oko 350 vjernika.

A radosno raspoloženje uz brojne goste i naše mandoliniste koji su veličali Bogoslužje produljilo se i u opatskom dvoru.

Proživljavajući korčulansku "Velu sedmicu" ohrabrimo se i pružimo izraza oduška uvjerenju da jesmo i ostajemo kršćani katolici bez obzira što žalimo za duboke propuste naših vjernika tokom godine u vjerskom životu.

Kroz dane Vele sedmice podijeljeno je samo u gradu preko 1200 sv. pričesti.

SV. MARKO

Svotkovina našeg Zaštitnika (25. IV) pala je na Bijelu nedjelju. Nastojali smo dati joj svečani Zaštitnički počat. Uvečer smo održali procesiju na trgu i Euharistij. slavlje uz učešće svećenika iz susjednih mjesta.

Prema oglasu vjernici i djeca vraćali su Karitasove kutijice sa uštedjevinom koja je određena za napuštenu Karitasovu djecu u Zagrebu. O toj akciji donosimo zaseban prikaz.

PRVA PRIČEST

Nedjelja 30. svibnja bila je posvećena župskoj Prvopričesničkoj svečanosti. Obred se odvijao svečano i dirljivo, uz učešće mnogih roditelja i vjernika.

Počasna zakuska djece i velikom broju prisutnika poslužena je u rizničkoj Kuhinji dvora.

DUHOVI

Za ovu Svotkovinu pripremali smo se Dvočetničom Duhu Svotom, a preko Vele mise pjevali smo Zaziv Duhu Sv. uz učešće braćima s torcima. Bio je prisutan i poveći broj turista.

NAŠA UTJEHA

Slavili smo Gospu na Duh. ponodjeljak 7. VI. Vjernici su pohodili crkvu sv. Mihovila i u njoj Gospin kip Bratovštine. Tako je bilo izjutra, a osobito uvečer. Tada smo održali glavnu Euharistij. svečanost i procesiju uokolo grada s Gospinim kipom. Veliki broj braćima, osobito Mihovilaca uzveličali su procesiju, kao i veliki broj vjernika uz mnoge turista.

Ove godine bila je nedjelja Presv. Trojstva. Tokom jutra i u Katedrali i na Glavici vjernici su palili bezbrojne svijeće u zavjet Svecu. Osjetili smo i mnogo veći broj prisutnih vjernika, osobito na Glavici. Procesija na Glavici uvečer spojila se po putu uokolo crkve u puni krug - prsten kao simbol vjernosti i ljubavi prema našem Svecu.

TIJELOVO

Svečanost je imala svoje prelijepo obilježje u večernjoj Svečanosti. Radi ljetne vrućine uvijek strahujemo da nam bratimi ne izostanu od su djelovanja procesiji. Medjutim zauzetost Prokura marljivo se pobrine da do tog ne dodje. Tako i ove godine dočekali smo i mi i mnogobrojni stranci veoma veliki broj bratima, osobito Sasvetana. I dječica su dali svoj dirljivi pečat ljepote i svečanosti "Tilu Slavnomu" noseći simbole i cvijeće. Korčula je sveto i svečano pratila Presv. Euharistiju - svog Krista Gospodina - ulicama posutim smiljem i cvijećem.

PRESV. SRCE

To je mjesec lipanj. Svake večeri uz Misu i kratku propovijed održavali smo pobožnost Presv. Srcu. Kršćani ne mogu i neće zaboraviti Božansku

ljubav Kristovu pa će uvijek radosno častiti ovo ljubezno Srce. U pobožnosti posebno smo se radovali časnoj i dragocjenoj slici Presv. Srca koja se nalazi u našoj crkvi još iz vremena biskupa Šimuna Spalatina iz XVIII st.

A u nedjelju 20. lipnja podvečer uz Misu pobožno smo pratili u procesiji ovu svetu Priliku po pijaci i obavili posvetu Presv. Srcu.

HODOČAŠĆE

U nedjelju 27. lipnja u sastavu Dubrovačke biskupije krenuo je autobus s hodočasnicima iz Korčule predvođeni Opatom i don Božom. Išli su i naši mandolinisti.

Put nam je bio ugodan, jer je vrijeme prolazilo u molitvi i tumačenju kulturnih spomenika i mjesta na putu. Orila se i pjesma, a i pako ja šala.

Solin nas je oduševio: naša biskupijska mnogobrojna obitelj bila je dolično zastupana na čelu s našim biskupom o. Severinom kao i mnogobrojnim svećenicima. Mandolinisti su sebi i Korčuli osvjetlali lice ugodnim sviranjem za vrijeme Koncelebracije.

Mi smo Gospi u Solinu odnijeli, uz darove po jedinaca, spomen-zastavicu naše drage Vele Gospe: Gospe od Otoka.

Pehodili smo i Solinske ruševine pa Gospino svetište u Sinju i Klišku tvrđavu. Svuda smo sa interesom saslušali objašnjenja. Posebno nas je radovala činjenica da su obnovu crkve i gla

vnog oltara u svetoštu Sinjske Gospe izveli Korčulani ing Bernard Bernardi i kipar Vinko Fabris na način koji izaziva divljenje, a nama i radost.

Kliška tvrdjava je toliko u stvari veličanstvena i vrijedna da nebi smjelo biti ni jednog čovjeka između nas koji je nije pohodio.

Vratili smo se uvečer kućama obogaćeni, zadovoljni, veoma sretni.

PETROVO

Turistička sezona je u punom jêku pa zapažamo kako naše vjernike angažirane u turizmu stran ci zamjenjuju na misama. Ali na ovu Svetkovinu uvečer sreli smo se i s velikim brojem naših vjernika. Možda ih je privukao tradicionalni običaj: iza mise pred crkvom sv. Petra paljenje i preskakanje vatrenog baldahina od omija uz galamu i veselost malih i velikih.

POHODNENJE

Gospino Pohodnjenje je titular crkve na Vrniku. Nema ništa intimijeg i toplijeg nego kad Vrinikom prolazi Gospina procesija uz živo i stoptotno učešće svih onih koji se tog Dana žure naći se na svom Vrniku. Bude ih preko stotine.

Crkva je kalendarski prebacila ovaj spomen dan na 31. svibnja, ali je sasna jasno da je nemo guće iz više razloga dosadašnji datum čašćenja.

KARMEN

Gospino čašćenje je doista vlasnost ove naše Zajednice. Dobre duše se na odjeljuju od kontinuiranog slavlja Bogorodice. Dan Karmelske G6 spo, dočekan Trodnevljem, okupio je mnogo našeg pobožnog svijeta, osobito uvečer na procesiju po trgu i na Euharistij. slavlju. Većina dobrih duša, osobito žena, upisane su u Gospin Škapular.

SV. TODOR

Dana 29. srpnja slavili smo ovog našeg časnog i moćnog Suzaštitnika. Sredina Katedrala sjajila se od Svečevog sarkofaga i bezbrojnih zavj. svijetla.

Večernju Euh. svečanost-Koncelebraciju slavili smo uz 12 svećenika. A procesiju je uzveličalo stotinjak bratima "velim voskom". Masa strana ca zaista se snobila gledajući korčulansku vjernost i zahvalnost Svecu te liturgijski sjaj naših stoljeća koji je okružio Svečeve relikvije.

Ovo je zgoda kada korčulanska crkva iznosi svoje liturgijske bogatstvo: srebro, odijela XIV, XV, XVII st., posudje XV i XVII st. kao i bratovštinski liturgij. inventar mnogih stoljeća.

Svjedočimo svojom ljubavlju da to nije "tri umfalizam", već manifestacija vjere koja živi, plamti i koja zahvaljuje...

VELA GOSPA

Slavili smo prebl. Djevicu u kapeli pred Općinom ranin jutrom zavj. bogoslužjem pa u Katedrali, a osobito u crkvi sv. Nikole uvečer: procesijom, misom i propovijedi. Ovoj funkciji sudjelovao najveći mogući broj župljana. A vjernici su pristupali kroz dan i našoj Gospi od Otoka u Katedrali koja inače pripada franjev. crkvi na Badiji. Ona je Braniteljica našeg grada 15. kolovoza god. 1571. od Uluz-Alije. Bogorodica se upravo sjela u odsjevu stotine svijeta koje su je okružile na ovaj Njezin Dan.

SV. ROK

Sutradan po Veloj Gospi -16. VIII- slavili smo Sveca-Zaštitnika istoimene naše Bratovštine. Uz večernje Euh. slavlje obavili smo i zavj. procesiju Svecu u čast. Opat je najjavio u propovijedi jubilarno slavljenje 400 god. oltarskih kipo-va za svetkovinu Gospe od Zdravlja.

SVake godine uvijek veći broj duša pristupa ovoj svečanosti. Kad su nekada lumbarda i Postra na bila mjesta "daleko" od grada - onda su Korčulani željno odlazili u goste. A sada smo svi gotovo "isto mjesto" - pa se toliko više ne osjeća potreba i interes ići prijateljima koje se dnevno susreće i vidi obično u gradu.

(BL.) O. MARKO

Mi smo skromno u gradu slavili Suzaštitnika sv. Bartula ap.-a u Pupnatu smo komemorirali našeg Otočana iz Pupnata, velikog, svetog i moćnog Oca Marka Tvrdeića franjevca ili kako ga narod naziva "Blaženi Marko".

Euh. slavlju u župnoj crkvi sudjelovao je čitavi narod Pupnata. Sudjelovalo je nekoliko svećenika iz susjedstva te o. Provincijal sa nekoliko franjevaca.

Kad bi pobožni puk proglašavao svece - onda bi o. Marko davno bio svetac! Slijedeće godine bit će 100 godina od prijenosa njegovih kostiju iz Rimini-a u Pupnat. Za ovo slavlje potrebno je da i mi Korčulani uzimemo učešća kako smo živo sudjelovali i prigodom prijenosa i prigoslavljenja 50 godišnjice.

SOLIN 76.

11. i 12. rujna - subota i nedjelja - bili su za vršni dani slavlja hrvatske Marijanske godine - i 1300 god. krštenja naših otaca. Proslava se odvila u Solinu. Korčulanske Bratovštine imale su planirani udio u ovom slavlju. Evo o tome zasebni izvještaj:

UTISCI IZ SOLINA

Program velikih završnih svečanosti u Solinu predviđio je da u subotu 11. rujna u 19 s. pod večer korčulanske Bratovštine sudjeluju svojim pjevanjem u obredu Velikog bdijenja-pokorničkog slavlja. Sedemdesetak braće od onih dječjačke do bi do mladića i zrelih muževa krenulo je na ovō hodočašće ponijevši sobom na brod-trajekt ne samo časne tonige već i ponešto od svog svečanog-liturgijskog inventara: Sasvetani sa dva torca, i ceroferalima, Rokovci za Zvijezdom i dva torca, a Mihovilci za Križem. Svaki bratim je k tomu imao torcet, a gaštaldi pastorele.

Večer u Solinu bijaše ugodna, tiha upravo svečano smirena. Kad dodjismo na Gospin Otok, svud oko crkve i improviziranog oltara pred njom bilo je već puno svijeta: odvijao se "Turnir Kraljice Jelone"-vjeronaučna Olimpijada-zapravo njezin sažetak s najboljim učesnicima. Braća se obukla, uzela predmete i kroz gusti špalir, obasjani

svijetlom reflektora, dodjose u procesiji do trbine. Raspoređeni u polukrug činili su najdoličniji ukras oltaru gdje će se odvijati obred. Najprije je naš don Luka prisutnima predstavio naše Bratovštine: njihovu kratku povijest i značenje, a zatim je predstavljen voljeni misionar iz Indije o. Ante Gabrić. Naizmjenice su čitani biblijski tekstovi, zatim kratki nagovori o. Gabrića, don Luke i drugih svećenika o grijehu, ispitu savjesti, pokori. Između pojedinih odlomaka-Bratimi su pjevali odgovarajuće stare pjesme: u noćnoj tišini, pred okupljenim mnoštvom, uz tihi šum slapova rijeke Jadrā odzvanjale su nama tako drago, tako poznate: Smili nam se tužnim smili, Majko Božjā približena i dr. Onima koji su te riječi i napjeve prvi put čuli kao da se zaustavljao dah da što bolje prožive i zapamte ovaj izvanredni stoljećima odnjegovani melos, te jednostavne, duboke i tako bliske nam riječi. Bratime je predvodio samo don Božo, jer je Opat bio zapriječen biti tu ove večeri, a stigao je sutradan.

Prošao je već 21 sat-a nikome se nije činilo da je što dugo, suviše... U trenutku pomirenja (Slavlje svjetla) dvojica dječaka-bratima s torcetama uputila su se prema narodu, a ljudi u prilazili i na njihovim svijjećama palili svoje: dok se najednom sav veliki prostor nije ispunio titravim svijetlima-tisuće žižaka izranjalo iz tamo, svaki žižak jedna duša, jedan čovjek koji je tu sada simbolično upalio svijeću, no sigurno istovremeno u sebi užegao nutarnje svijetlo: kajanja i pomirenja s Begom i ljudima. Na kraju su bratimi zajedno sa svećonicima krenuli u procesiji prema mjestu Jelonina groba nad kojim

je gorjela velika baklja i tu zapjevali žalobnu kantatenu za mrtvu. Bio je to najdirljiviji trenutak te večeri: mi živi-djeca XX stoljeća sjeđinjeni u mislima i molitvi sa svojom pokojnom braćom svih stoljeća, a posebno sa blagom kraljicom Jelenom!...

Ovo slavlje završilo je u crkvi Gospe od Otoka, pred srebrno-zlatnim likom Gospinim, zavjetnim darom našeg naroda ovom Gospinom pravesetištu.

Braća su odpjevala niz starih pjesama Gospi u čast, a narod kao da se nije želio razići, udaljiti s ovog časnog mjesta.

NEDJELJA 12. IX- svanula je vedra, sunčana. U Solinu od jutra velika gužva, mnoštvo hrli na završnu svečanost naše Marijanske godine: na Kon- celebraciju s Kardinalom-delegatom sv. Oca, uzor. gosp. Franjom Šeperom te s drugim kardinalima, biskupima, predstavnicima, a ispred oltara-tribine skup svećenika preko 350. Gužva je neopisiva: prema procjeni našlo se tu oko sto tisuća duša, najvećim dijelom hodočasnika iz svih krajeva Države: čuju se razni dijalekti, vide se zastavice s natpisima pojedinih mjesta. Mnogo je mladih u narodnim nošnjama. Na tribini su i visoki predstavnici Srpsko-pravosl. crkve i Muslimanske zajednice.

Kroz mnoštvo uskim prolazom od crkve k tržnici prolazi svečana povorka dostojanstvenika, a na kraju blista se srebrno-zlatni starohrv. trokut sa zlatnim Gospinim likom praćen ovako uzvišenom pratnjom. Ovaj veliki i teški odličev najstarijeg poznatog u nas lika Gospe (iz Knina) nosi na glavi u narodnu nošnju obučena kršna djevojka, a sa strane reljef podržavaju dvije djevojke.

čice. Dao je veličanstven prizor kad se djevojka s dragocjenim i časnim teretom uspela na tribinu i okrećući se lijevo i desno pokazivala dar naroda Gospi i svetištu: pijesak oduševljenja nije tada prestao.

Zatim slijedi pozdrav uglednim gostima, pa Kon- celebracija i govor kard. Šepera, Veliki zavjet koji u ime Crkve kod Hrvata izgovara Metropolit i nadbiskup Msgr Kuharić, a zatim uz pjesmu i pljesak završava ovo narodno slavlje.

Brojni darovi doneseni na Prikazanje, u molitvi vjernih smjenjuju se muževi i žene, mladići, djevojke, svi oni upućuju molitve za mnogovrsne probleme svojih staleža.

Sve, cijela svečanost odiše velikim pučkim slavljem- možda se nije zbog toga ni mogla doživjeti duhovnost svega- ali svijest da je ovoj manifestaciji prethodila cijela godina molitava, hodočašća, žrtava i pokore daje i ovoj svečnosti posebni počat i vrijednost u duhovnom smislu.

Razilazimo se razdragani, pomalo umorni (3 sata je trajalo!), ali bogatiji, vedriji i spremni da se za svoju Crkvu, za svoj osobni život i rast u Kristu žrtvujemo, trudimo.

Zar ova Solinska Gospa od Otoka i ona naša Gospa od Otoka koju stoljećima štujemo kao zaštitnicu naša: jedna, jedna ista Djevojka, Majka Kristova- Suspisateljica naša!

SUBOTA I NEDJELJA U SOLINU

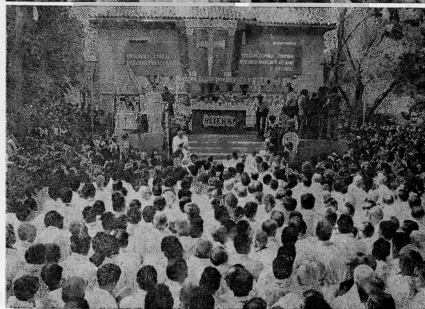
11. i 12. IX. 1976.

Naš kardinal Franjo Šeper
kao Papin legat govorio je
na svečanoj misi

Zene u svečanom op-
hodu donose na oltar
najstariji Gospi lik
kod nas — GOSPU
OD ZAVJETA

Među brojnim sveče-
nicima bio je naš
Opat don Ivo i vjero-
učitelj don Božo

Pogled na svečani
oltar i mnoštvo za
vrijeme svečane mise
»velikog zavjeta«

Sve tri naše bratovštine sudjelovale su u »velikom bdijenju« u subotu navečer. Pjevali su
najdraže nam pisme i psalme »vele setemane«

SOLINU

Prodje eto trinaest ljeća
da nastupi naša sreća:
Predji naši krst primiše
a poganstvo odbaciše.

Obećаше vjerni biti
za krst časni krvcu liti:
Oдавno je što se zbilo
proroštvo se ispunilo.

Vjerni naši oci biše
i junačku krv proliše:
Solin slavni natopili
gdje su kosti ostavili.

U to danas slavno mjesto
hodočasnici hrle često:
Crkvi je tisućnjica
koju zgradi Jelena kraljica.

To je prvo Gospino svetište
gdje se moli i pomoć ište:
hrli narod sa četiri strane
dodje red i na Korčulane.

Dva puta su Gospi hodili
drugog puta i torce nosili:
ne žalite napore ni trude
Gospa nek im pomoć bude.

D.M.N.

KUTIJICE LJUBAVI

Danas je riječ LJUBAV često spominjana.
No što se više o ljubavi govori - izgleda kao
da je ona sve više odsutna iz kruga ljudi. Jer
deklarativna "parolaška" ljubav - nije ljubav već
njena suprotnost. Djelotvorna pomoć, suosjećaj-
nje, razumijevanje tuđih patnji, požrtvornost i
odricanje od svoga - to je Ljubav.

BANKA SV. JOZIPA htjela je prošlu korizmu u
Korčuli na posebni način obilježiti tom djelo-
tvornom ljubavlju. Djeci, mladima a i svim osta-
lim članovima naše Zajednice koji su željeli
podijeljene su male žuto-zelene kartonske Ka-
ritasove kutijice. Namjena je bila da se kroz
pokorničko korizmeno vrijeme od onih najmla-
djih do najstarijih naučimo "svakodnevno" mis-
liti i odricati za braću u nevolji. Ubaciti u
kutijicu poneki dinar nije zapravo bilo veli-
ko odricanje, daleko važnije i znakovitije bi-
lo je sjetiti se uvijek i iznova da ima netko
tko trpi, da ima netko komu je potrebna naša
pomoć i ljubav.

Na svetcovinu našeg Zaštitnika sv. Marka (o-
ve godine bila je to Bijela nedjelja) podno ol-

vara našla se velika košara puna "žrtvenih darova" kutijica u kojima je zveckao pretežno sitni novac.

(Prisutni turisti u prvi mah su u čudu gledali no brzo su i shvatili o čemu se radi - svi da po svijetu kršćani na ovaj ili sličan način "proslavljaju" korizmeni i adventski post skupljajući ogromne svote za potrebne).

Rezultat našeg korizmenog odricanja bilo je 700.000 st.din. - za nezbrinutu Karitasovu djecu o kojima znamo toliko dirljivih i tragičnih detalja iz Glasa Koncila i Karitasovih pisama.

Nije to mala svota, pogotovo kad se može reći da je sakupljena novčić po novčić u većini korčulanskih kršćanskih kuća: i djeca i roditelji i djedovi i bake - svak je ubacio bar koji dinar sjetivši se da je Krist rekao: "Što učini te jednomu najmanjemu od moje braće - meni ste učinili!"

O daru naše župske zajednice izvijestio je Glas Koncila i Mali Koncil donijevši popratno pismo Protta Banke. S pravom se možemo veseliti jer ovo nije prvi put (a sigurno ni zadnji!) da se naša Zajednica spominje Karitasove rubrike u Glasu Koncila.

Dakako postoji i "druga strana medalje": na žalost bilo je i onih koji su kutije oduševljeno uzeli i negdje zametnuli, zadržali. Vjerojatno su to neka naša djeca. Tu se ne radi dali su kutije upropaštene, nego bi to bio očiti znak da nas ima koji smatraju nevažnim dijete naučiti voditi brigu o potrebama i za njih se žrtvovati. Bolje je da se tako ne događa.

Kutijice su ponovno predane o svetkovini sv. Tedora (29.VII). Rečeno nam je da će se sakupljati o Gospi od Zdravlja...

KRONIKA DOGAĐAJA

VJESNIK OPĆINE

Ovaj naš lokalni list počeo je izlaziti 1. svibnja t.g. kao mjesečnik. Izdavač je SSRN, a tiskala se u tiskari "Slob. Dalmacije" u Splitu u formatu novina. List obrađuje društveno-političku, privrednu, kulturnu, sportsku i dr. tematiku imajući u vidu cijelo područje naše Općine. Po sadržaju je veoma informativan. Može se naručiti na adresu: Općinska Konferencija SSRNH Korčula uz cijenu od 3 din po primjerku, a za inozemstvo je dvostruko.

CESTOVNI PROMET

Gradonačelnik polatom vlasti, uz pomoć organizacija, a osobito Nar. Armije, višestruko je zaha-vaćen problem rješavanja cestovnog saobraćaja u gradu i ukolo njega. Stvoreno je raskrižje na staroj cesti iznad groblja tako da novi p-pravac moderne prometnice vodi Lukinim Dolom na raskrižje ceste za Pod Sv. Antun i Lumbardu te vodi kroz Zagradac na trajektno pristanište na Dominču. A drugi pravac vodi ispod borove aleje uz groblje do Radničkog Naselja te se serpentinom spušta uz gimnaziju na Novu obalu. Time su trajekti uklonjeni sa gradske obale, oslo- bodjen promenadni put kroz Borak, a oslobodit će se i Put sv. Nikole.

Ovim svi problemi još nisu riješeni, ali po- stoji odlučnost da se uspješno riješe.

ZAGRADAC

Ovog ljeta oko 50 obitelji se konačno useli- lo u stanove ovog novog naselja. Iselile se do- sta obitelji iz starog dijela grada. Ovim je us- pješno riješen jedan dio stamb. problema.

Sada se nameće još urgentnija potreba da nam župska zajednica dobije građevnu parcelu u tom području da pozitivno riješimo pastoralni pro- blem mnogobrojnih turista u sezoni i omogućiti vjerskim potrebama katolicima tog područja. Ka- pela sv. Antuna na Glavici za sve ovo nije pri-kladna. Od unatrag šest godina tražili smo neko liko puta terena i lokaciju pastoral. objekta. Fi- skalno i usmeno.

GENERAL DO- MINIKANACA

Bila je osobita povijesna čast za naš grad kad je 3. lipnja stigao k nama o. Gene- ral Reda oo. Dominikanaca Vincenzo de Cou- esnongle u pratnji svog tajnika iz Rima. Pratio ih je naš prijatelj o. Jozo Mrkonjić iz Dubrovnika. Na obali ga pozdravio Opat. Obišao je samostan naših oo. Dominikanaca i časnih Sestara. Na večeri kod Sestara i ujutro pri Koncelebraciji u Kapeli čč. se- stara sudjelovao je i Opat.

Ličnost o. Generala na svakoga ostavlja duboki utisak jednostavnog, dubokoumnog i vedrog Božjeg redovnika koji nosi izvanre- dno pouzdanje u Providnost.

KANDELABRI

Sasvjetanska Prokura pobrinula se da Bratovš- tina dobije dva nova velika kandelabra za sve- čane procesije. Na visokim drvenim motkama nala- ze se bakrene "vaze" ogradjene stidljiviranim li- kovima sasvetana uzdignutih ruku, ukrašene sa četiri odlična pozlaćena medaljona-simbola bra- timske djelatnosti: Euharistija, Karitas, Pokora i Molitva.

Stilski se kandelabri uklapaju u don Lukinu

- 38 -

"Zvijezdu". On je dao naort i za kandelabre, a likovne elemente je dovršio naš kipar Vinko Fabris.

Radijemo se Bratovštini na modernom, vrijednom dobitku koji dokazuje da nam Ustanove naše Zajednice ne žive samo na prošlosti, već da grade i današnjicu.

NAŠ O. ANTE

Nakon Solinskih svečanosti -13.rujna- u naš grad doputovao je nakratko svima nam poznati i obljubljeni o. Ante, misionar iz Indije. Dočeka li smo ga, a osobito uz mnogo vjernika uvečer u Opatskoj crkvi na Koncelebraciji, pozdravima i uz njegovu propovijed. Svi smo bili oduševljeni i ganuti.

Dobrog i požrtvornog o. Anta obdarili smo sa zajedničkim i pojedinačnim darovima za njegove silne misijske potrebe i sa željeli mu da ga Bog i nadalje prati, čuva u njegovom nepojmljivom izgaranju za Boga, Crkvu i za duše.

NAŠ KARDINAL

Dana 15.rujna -nakon Solinskih svečanosti i pohoda Hvaru- Njegova uzoritost kardinal PAOLO BERTOLI pohodio je i naš grad kao Opatov gost.

Za vrijeme proslave sv. Godine u Korčuli god. 1934. bio je poslan kao izaslanik tadašnjeg nuncija u Beogradu pok. Pellegrinetti. Onda je bio tajnik Nuncijature, a sada nas je pohodio kao Kardinal sv. Crkve.

U njegovoj pratnji nalazio se i hvarski biskup preuzv. C. Bezmalinović. Na dočeku s naše strane bio je nazočan i naš biskup o. Severin.

Popodnevno vrijeme stavili smo Uzor. gospodinu na raspolaganje da obidje naš Otok. Uvečer mu je naša Zajednica priredila doček u Katedrali uz stotinjak bratima s "velim voskom". Bio je iznenađen i impresioniran. Održali smo i kratki program: puško pjevanje Benedictus, Opat je održao pozdravno slovo, gimnazijalka Rita Giunio predala mu dar: filigransku srebrnu vazru sa medaljonima unaokolo našeg grada, a Gaštalđi ga posebno pozdravili predavši mu Pro memoria za status Korčulanske crkve s obzirom na redukciju opatskih odličja i prava.

Uzoriti gospodin je u hrvatskom jeziku održao svoju zahvalnu riječ te nas radosno iznenadio kada je rekao da je došao u "svoj grad": u svom rimskom stanu ima Diplomru iz god. 1934. kojom je bio proglašen poč. građaninom Korčule.

Iza svečanog prijema zadržao se u razgovoru u crkvi i na pijaci sa vjernicima, a zatim je pohodio Zavod ČČ. Sestara gdje je bio jednako srdačno primljen i sa pratnjom zadržan na večeri.

Nakon Koncelebracije ujutro kod Sestara Andro Depolo, opatov nećak, vozio je svojim velikim motorom Uzor. gospodina sa pratnjom na Badiju, Dambardu te Pelješkom rivijerom.

Popodne zajedno s biskupom Bezmalinovićem

visoki gost odvezao se kolima našeg o. Biskupa u Dubrovnik, a odatle avionom u Rim.

Veoma smo radosni radi ove visoke posjete našoj Zajednici, a posebno smo bili impresionirani nenadanim saznanjem da u osobi uzor. gosp. Kardinale Paola Bertoli imamo našeg sugrađanina.

GROBLJE

Mnogogodišnje iščekivanja ukolo pitanja našeg groblja odjednom postaje stvarnost: naše se groblje sv. Luke proširuje, udvostručuje. Zapadna strana je veliko gradilište. Gradit će se oko sototinu novih grobova.

Vjerujemo da će se zapadni ogradni zid starog groblja sniziti veoma i da će nam tako groblje postati "jedno". Plan je i izgradnja mrtvačnice koja je potrebna za medicinsku sekciju i izvanredne slučajeve odlaganja pokojnika. Opće je naše mišljenje naših građana, a posebno vjernika, da će nam grad ipak još dugi niz desetljeća biti "Malo mjesto" i da želimo svojim pokojnicima pružiti oproštaj u njihovom gradu. I tako se promet kroz grad ostranjuje, a mi smo i promijenili pravac sproveda baš zato da što manje "zalazimo" kroz prometni dio.

I ove godine tokom ljetne sezone u Korčuli je bila živa izložbena djelatnost domaćih likovnih amatera.

DUŠAN PETKOVIĆ - izlagao je u dvorani hotela "Marko Polo" - reljefe i skulpture izrađene prvenstveno u bakru. Tematika je lokalna: brodovi, portreti, Moreška, itd.

Majstor je u svoj rad uložio mnogo truda i uz zapaženi uspjeh se prezentirao gradu i mnogobrojnim turistima.

KSENJA MATELIJAN i ANTE BABIN - također u hotelu "Marko Polo" - izlagali su svoje amaterske slikarske pokušaje: tempera, ulja i drugo. Tematika također uglavnom na domaće inspiracije: more, vedute, ribari, pejzaži.

Njihova ostvarenja mogu biti i dopadljiva, ali još je puno puta do umjetničke "naive".

ANKA PRIZMIĆ izlagala je u predvorju našeg kulturnog centra "Liburna". Ova afirmirana slikarica i kiparica (amater) predstavila se nizom zanimljivih portreta i slika koje evociraju život rodne joj Vele Luke. Modjuti njezina prezentacija poprima opće okvire Mediterana, a njezini likovi su nezaboravni tipovi i genri upečatljive vrijednosti i uvjerljivosti. Prstavi joj je kolorizam - stvara sjajne ugodjaje, a u portretima postiže zanimljivu sintezu psihološkog pristupa ličnosti i kolorističke originalnosti.

Svi naši umjetnici sa Otoka - spomenimo samo rad ANKE FISTANIĆ, IZVORA OREBA, STIPA NOBIL - svojim izložbama po Jugoslaviji časno prođuljuju svjetle tradicije ove naše sredine koja se oduvijek isticala vrsnim majstorima i slavnim umjetnicima sve do naših dana. M. i H.

"KPK"

Nedavno je završeno vaterpolo prvenstvo Jugoslavije. Val živog interesa zapljusnuo je lju bitelje ove lijepe i atraktivne igre na vodi, jer po prvi put, do zadnje utakmice nije se znalo tko će biti prvak. Na tu titulu jurišali su "Partizan", "Mladost", "Kotor" i momčad iznenadjenja: Korčulanski klub-KPK.

Nikad u 50 god. povijesti postojanja igrači KPK nisu mogli ni slutiti da će se boriti za sredinu tablice, a kamoli za sam vrh. Od prve utakmice igrači KPK dali su do znanja svojim protivnicima, da više nisu lak zalogaš kako su to mnogi mislili. KPK nije izgubio ni jednu utakmicu kod kuće, a prvi je pobijedio dotad nepobjedivog "Partizana". Stoga ide čestitka svim igračima KPK, koji su opravdali povjerenje svoje vjerne publike. Čestitke i vrijednoj upravi, koja je na sve moguće načine iznalazila sredstva, da bi se ovo takmičenje uspješno privelo kraju. Vjerujemo da će igrači KPK i iduće godine biti u vrhu jugoslavenskog vaterpola, jer oni to i zaslužuju s obzirom na kvalitet igre koju su prikazali u protoklom prvenstvu. Čestitke i mladim igračima Nebojši Joričeviću, Marinku Bojiću i Slobodanu Joričeviću koji su uzeti u omladinsku reprezentaciju Jugoslavije, i tako nastavili tradiciju dobrih korčulanskih

sportista. Čestitamo i Bošku Lozivi jer je najbolji strijelac u Jugoslaviji pa je kao najbolji igrač, a k tomu je na Olimpijadi u Montrealu bio ujedno i predstavnik Korčule u ovom sportu.

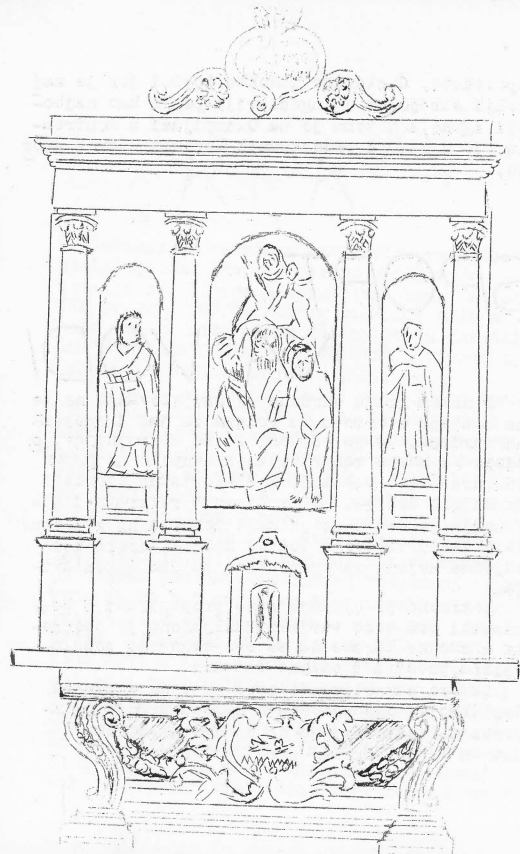
N. P.

SPORT NA VODI

U našem gradu održano je savjetovanje na temu značaja sportova na vodama za naš i inozemni turizam. To je održano 24. do 26. rujna ovog mjeseca. Na skupu raspravljanja okupilo se preko 150 društveno-političkih i sportskih ličnosti iz cijele države. Iz prikazanih referata i diskusije je očito da je malo zemalja na svijetu koje imaju takve i tolike morske, jezerske i riječne uvjete za sport kako to ima Jugoslavija.

Potrebno je organizirano propagirati i koristiti ovu vrst turizma. Zaključeno je poduzeti efikasne korake da se ovo saznanje popularizira, proširi i etapno ostvari.

Za ovo savjetovanje ovog puta je izabrana Korčula jer ona posjeduje daleku tradiciju sporta na vodi. Čini se da su državne morske luke u Korčuli prije samo Engleske.

- 45 -

OLTAR GOSPE KARMEN

Na sjevernom zidu četvrte ladje naše Katedrale (Kapela sv. Roka) stoji oltar posvećen Gospi Karmelskoj.

Na podnožju sa tri stepenice uzdiže se oltarska menza konveksnog oblika. U sredini je medaljon koji prikazuje čistilišne duše u ognju, a iznad njih anđeo koji izbavlja. Unaokolo su crveni mramorni umetci i bogate barokne girlande.

Oltarski retablo se sastoji od tri dijela crnih mramornih ploha odijeljenih kamenim polustupovima. Oni leže na visokim bazama, a završavaju polukapitelima u empire stilu. Na njima leži višestruko profilirani kameni prag u kojem je između crnih mramornih ploha. Na vrhu je barokno stilizirani oval s natpisom

ALTARE PRIVILEGIATUM

okružen volutama, školjkom i na vrhu križem.

Krajem g. 1964. na ovaj oltar prenijeli smo barokni mramorni tabernakul sa glavnog katedralnog oltara. Klesar Ivica Foretić izradio je na ovom ognjnom oltaru sa stupovima,

Prema ugovoru iz g.1767. naš majstor Jeronim Piko izradio je donji dio oltara s menzom. A Josip Zmajić korčulanski sitnoslikar i arhitekt obradio je nacrt za ovaj retable. Kasnije je bio preinačen i tek g.1855. postavljen na mjesto dotadašnjeg drvenog sagrađenog za 120 dukata god.1634. i 1637.

U oltarskim nišama su tri platnene slike: u sredini Karmelska Bogorodica u gornjem planu, a ispod nje tri sveca: sv. Petar, Fabijan i Sebastijan. U pokrajnim udubinama su sv. Vinko i Lovro djakoni-mučenici.

Ovaj slikarski triptihon prikazuje spomenute svece, budući je nadomjestio zasebne nek. oltare tih svetaca. Slike imaju vrlo dobre kvalitete venecijanskog slikarstva. Osobito se ističu pokrajni likovi sa iluzionističkom dubinom prostora. Slikar je na središnjjoj pali zapisao svoje ime i godinu:

CAROLI RODULPHINI OPUS ANO DNI MDCXLII
Majstor je poznat i kao slikar, ali još više kao povjesničar umjetnosti svog vremena. Uz oltar se od početka nalazi pobožna udruga Gospinog Škapulara sjedinjena sa udrugom Duša od čistilišta. Bila im je briga brinuti se za oltar, beneficij, a predvođeni prefektom (obično jednim korčul. kanonikom). Tokom vremena ova je udruga zamrla, a obnovljena je pod kan. Andrijom Alibranti 16.VII 1879. prema atestu obnove izdane od generala Karmelićana G.M. Priori u Rimu 21. VI 1858. Udruga je dobila karmelske oproste atestatom generala L. Galli 22. IV 1891.

Veći broj članova Gospinog Škapulara dokazuje i danas da je ova Pobožnost aktualna i živa.

CRKVI

IZ PREKOMORSKIH ZEMLJA:

USA: Vera Borich Oakland, pok. Ines Ruskovich Pittsburgh, Tina Mcaleer Pittsburgh, Elisabeth Laus - Jersey City, Theodore Bernardi Elwood City.

CANADA: SS. Dominikanke Sherbrooke, John Bernardi Toronto, Paola Tedeschi Maple, Tonka Segnia Toronto, Vidović Maria, Oakville.

AUSTRALIJA: Ante Tomelić West Ryde, Bladen Sambrailo Fremantle.

IZ EVROPSKIH ZEMLJA:

ITALIA: Zoa Molino Verona, Blenna Provvisionato Udine, Maria Niederbacher (De Simon) Firenze, Nicolo Portolan Voghera, Simeone i Veronica Portolan Firenze, Maria Curtis Bergamo, Jacobina Spaccaccino Torino, Maria Salvatore Cissi, Giorgio Bernardi Bari.

NJEMAČKA: Gordana Köllner Uetersen, Ivica Golube-
vić Kelkheim, Dr Dinko Milat .

ŠVICARSKA: Maria Nicolet Payerne, ...

IZ JUGOSLAVIJE :

SPLIT: Lenka Vlahović, Ida Mossetig, Kruna Marino-
vić, N.B., Tonko Aržić, Marija Kovačević, Mara Bak-
ović, ob. Ružičić, Radovanović, Frane Stanić, Marinka
Zec, Milka Jakaša, Vinko Krstulović.

ZAGREB: Jelka Dukić, Stjepo Ivančević, Mari Pet-
rov, Ruža Kamenarović, Sibe Zaninović, Fani Frano-
tović, Elizabeta Ivković, Fani Dužević, Josip Crn-
ković, Vesela Božinović, Nevenko Fazinić, Vlasta
Lešaja.

DUBROVNIK: Iskra Ankušin, Ismeralda Lučić, Lidi-
ja Tasovac, Vinko Ivančević, Jakov Denoble, Ivo Vigna,
Ivo Fabris.

PULA: Lav Jeričević, Frana Kalogjera, Fany Ponik-
var, Dora Zorzin.

Mario Skokandić Žrnovo, Kćeri Milosrgja Kali, Mi-
ro Bartoš Cavtat, Maria Marić Zemun, Francka Milo-
šević Šibenik, Vicko Ivančević Senj, Marija Dobri-
ković Okučani, Tera Šalo Žrnovo, Danka Mirović
Hvar, Vicko Portolan Trpanj, Franjo Puhalo i

Drago Puhalo ić Rijeka, Jozo Gjurgjević Imots-
ki, Ljubica Dužević Rijeka, Mihajlo Čanak Beograd,
ČČ. Sestre Kotor, Ivan Borovina Blato, Milica Sege-
di Novi Sad, Petronila Srinčić Trebinja, N.S. Novi
Sad, Franica Kardaš Novi Marof, Marija Milišić So-
lin.

DOPRINS

IZ PREKOMORSKIH ZEMALJA:

Marc Cerezin White Plains, Zlatko Kapelina Ha-
vana, Theodore Bernardi Elwood City, Ines Rus-
kovich i Tina Mcaleer, Pittsburgh, Nick Segedin
Blacktown, Maria Sardelić Fremantle, Frana Ceba-
lo Darlington.

IZ EVROPSKIH ZEMALJA :

Daniele Duzevich Napoli, Giorgio Bernardi Bari,
Dr Wooler Litz, Dr Petar Huljić Frankfurt, Si-
moone, Vincenza, Veronica Portolan Firenze, Ma-
ria Sacchetti Lodi, H. Büchler Köln, Ante Kapor
Pariz, Guerrino-Rozbowsky Tricste, Elenna Prov-
visionate Udine, Vincenzo Stecca Macerata, Luiza
Scarboni Tricste.

IZ JUGOSLAVIJE

Stanislava Bartulović, Tina Radica, Jakov Denob-
le iz Dubrovnika, - Mladen Donadini, Liza Puchi-
ća, dr Dinko Mirošević iz Splita, - Teodor Ber-
nardi, Duši Dominković, dr Herman Katić, dr Vinko
Forstić, Jasna Hoch, prof Vjeko Sladović, Andro
Tomović, Baro Vitaić, dr Ljerkica Montana iz Zag-
reba, - Jerka La Volpicella, Milorad Fattorini,
Ljubica Dužević, iz Rijeke, - Nada Demetrović
iz Osijeka.

LITURGIJSKI KALENDAR

1.XI u ponedjeljak dolazi zap.svetkovina SVIH SVETIH. U crkvi Sv.Svetih jutarnje Mise u 7 i u 9,30 sati. Popodne u 3,30 s.na groblju bit će pjev.Večernja mrtvih,a zatim uobičajena Odrješnja.U slučaju lošeg vremena Večernja će biti u Veloj crkvi.

Uvečer u 5,30 s.u Svima Svetima je Fuharis. slavlje.Preporučamo bratimima i drugima godišnju minellu!

2.XI DUŠNI DAN.- Prva mise u 6,30 s.u Veloj crkvi,a zatim pred Sv.Rokom.U 8s.u Sv.Svetima,a u 9 s.u Sv.Mihovilu.Na groblju je Misa u 9s.

Uvečer u 5,30 s.je pjev.Requiem u Veloj crkvi.Potom držimo Osminu mrtvih uvečer u 5,30s.

Vjernici mogu postići Potpuno oprostenoje je dnom za pokojne uz obične uvjete kroz ova dva dana.

21.XI NEDJELJA KRISTA KRALJA-GOSPA OD ZDRAVLJA.

Slavimo ujedno 400 god.Jubilej odkako je naš kipar Franjo Čučić rodom iz Blata izradio častne kipove od pozl.drva Gospe od Zdravlja,sv.Roka,Kuzme i Damjana.

Najprije ćemo održati duh.obnovu kroz TRODNEVLJE uvečer u 5,30 sati.

Na Gospin dan- budući je kalendarski NEDJELJA KRISTA KRALJA- to ćemo s Misom u 9,30 s.slaviti Krista Kralja i izvršiti Posvetu.

Pred oltarom sv.Roka bit će Mise u 7 i 8 s. Uvečer u 5,30 s.bit će Euh.slavlje, prigodna propovijed,a zatim po pijaci procesija sa slavnim likom Gospe od Zdravlja.

Ove nedjelje vjernici će donijeti sobom i vratiti KUTIJE KARITASOVE sa uštedjevinom za naknadu kako oglasimo.

28.XI PRVA NEDJELJA DOŠAŠĆA-ADVENTA.To je daljnja priprava vjernika za duhovno slavljenje Božića.Kripremajmo se pojačanim žarom duhom molitve i žrtve. A

29.XI -ponedjeljak-počinje DEVETNICA u čast Imakulatine svetkovine.Uvečer u 5s.prenijet će mo Gospin kip iz Naše Gospojine u Velu crkvu.

8.XII BAZGRJEŠNO ZAČEĆE MAJKE BOŽJE;Gospa je začeta oslobođena od ist.grijecha.-Jutarnje mise su u 7,30 i 9,30 sati.Uvečer u 5 s.bit će Fuharistij.slavlje i procesionalni povratak Gospinog kipa u Našu Gospojinu.

Pozivamo vas na sv.Sakramente.Pošaljite do broj Djevicici svoje mlade-školarce!

15.XII počinje BOŽIĆNA DEVETNICA uvečer u 5 s.pred časnom slikom Poklonstva(Gospica)koju ovom prigodom izlažemo na pilastru usred crkve.

NEKRO LOG

1.IV 76. smireno je u Gospodinu preminula HERMINA ČUJEŠ u 82 godini. Dugi niz godina kao do mačica žrtvovala se za poklon Iva Petkovića. Živjela je tiho i uronjena u Božju prisutnost sa svojim duhom i dobrim srcem.

13.IV nakon kraće bolesti preselila se svome Isusu naša neprežaljena ANICA DUŽEVIĆ od 77 godina. Smrt pravednikova je zaista dragocjena u Božjim očima: drukčije i ne možemo zamisliti da bi ovaj divni duh pokojnice mogao imati mrak i nepoznato nego Svjetlo, Život, Radost.

19.IV Gospodin je k sebi uzeo ANĐELKU PERUČIĆ u 87 god. života, u Zagrebu. A smrtne estatke smo joj u groblju sv. Luke sahranili uz nezaboravnoga joj supruga šjor Andra.

10.V naglo je smrt otrgnula iz mladog života PETRU BERNETIĆ u 36 godini. Oplakuje je obitelj,

suradnici u Generalaturistu i ovaj naš cijeli grad. Iz Zagreba joj mrtvo tijelo dopratili o. vamo te praćeno suosjećanjem i molitvom sviju pokopano bijaše u sv. Luke.

6.V odprhnula je svom Zaručniku divna duša č. s. HENRIKE SAMBRILLO od 86 godina života. Dominikanka koja je sve dane svoga života u redovničkoj skromosti i vedrini lica i duha radošno darivala svom Gospodinu služeći svima, a Bogu najviše.

24.VI nakon dugog nestajanja utihnula je u Isu su č. s. ČESLAVA ANDREIS, dominikanka, u 86 godini. Najveći dio svog života sprovela je u svojoj Korčuli kao nastavnica u Gradj. školi Sestara i kao odgojiteljica u njihovom Zavodu, a osobito kao dugogodišnja Vrhovna glavarica Kongregacije od 1938. do 1953. godine.

Bog ju je obdario razboritošću, požrtvovnošću, ljubavlju i divnom vjerom. Zaista bila je darovani "stup Kongregacije" i zasebna milost Božja za Zajednicu tragom njezine profinjene duše i divnog srca.

Na pogrebu se okupili svećenici iz susjedstva, a Bogoslužje je predvodio hvarski biskup Msgr Celestin Bezmalinović. Od njenog nezaboravnog lika oprostio se je i Opat u ime Zajednič.

10.VII završile su tjelesne muke napaćenom RATTU SESSA u 61. godini života. Okrutna bolest izjedala mu život nekoliko mjeseci. Svi smo ga pratili uz grcaj srca na počivalište sv. Luke u vjereni da mu je podnesena muka zaradila slavu života u Kristu.

31.VII ostavio nas je dosta naglo ljubezni lik

MARIJE SARDINIO u 70. god. života. Iako je dugo bol živjela ipak je vidjela puninu obiteljske ljubavi u kojoj je bila srce i centar.

I ova smrt bila je prigoda vidjeti svu Korčulu na sprovodnom okupu: njezina dobrota, žrtve i blagost to su zaslužili.

30.VIII tiho je umro u Kristu protto MARIN ŠALIN u 80. god. života. Priznati klesar, graditelj bezbrojnih nadgrobnihi spomenika i 20tak oltara na sve strane. Što je gradilo - u to je i vjerovao dobrim srcem i poštenom dušom. Pa ga je ta vjera i devala Kristu života.

9.IX ostavio nas je Dr JURAJ ARNERIO u 77 god. svog života. Izgubili smo sina ovog grada koji je u mnogočem simbolizirao Korčulu. A šest mjeseci njegovog kreveta bila je škola svima nama njegovog svjedočenja uzorne hrebrosti duha, nade i predanosti. Bio je to sjajan primjer obiteljskog žrtvovanja svih članova. Odpočinuo je u Bogu.

12.IX predala je Gospodinu svoju dušu KARMELA FAZINIĆ u 69 godini svoje dobi. Zadnje godine liječila se sa kršć. strpljivošću u Zagrebu. Tijelo joj sada počiva uz roditelje, a pobožni joj duh našao nobesko Blazženstvo.

22.IX nagla smrt je pokosila život BOŠKE ROGUŠIĆ u 59 god. života. Bila je blaga, trpeća, predana obitelji. Veliki broj građana joj je iskazao zadnju počast toplo i suosjećajno.

Smrt je pohodila još nekoliko osoba na ovom području. Smrt ih je slučajno ovdje zadesila (u hotelu, u moru, u okolici) pa su drugdje pokopani ali pak nisu pripadali našoj Zajednici vjere.

OSTALI POKOJNICI

30.I 76. ostavio je dobru svoju suprugu Tinu r. Milisich ANTONIO TABAIN u Trstu u 77 godini. Rodom je iz Vele Luke. Nosio je na sebi ogledalo vanredne pobožnosti i dobrote. Bio nam je prijatelj i dobročinitelj.

3.IV nakon duljeg, hrebrog bolovanja preminuo je u Isusu TOMASO RAMIREZ u 80. godini života, u Firenzi. Suprug je naše Enze r. Portolan. Bogu se dopadao radi svoje blagosti i finog duha.

29.IV utihmula je blago u Kristu LENKA ČURIĆ r. Vigna od 78 godina u Igalu. Svojim divnim srcem i uzornom pobožnošću sagradila je sebi besmrtni stan na nebu.

13.V naglo je preminula u Pittsburghu INES RUS KOVICH u 77 god. života. Bila je pred Bogom i svima koji su je poznavali kao nježan ovijet duhovnog mirisa i ljepote. Imala je profinjeno srce i duboku vjeru. U životu i u smrti pripadala nam je suosjećanjem i žrtvama za našu crkvu.

28.V umrla je u Puli ANA KALOGJERA sa svojih 84 godine. Uvijek je bila tiha, osjećajna i pobožna duša. Nikada nije zaboravila svoju Korčulu i rado se sjećala nas i naših svetinja.

19.VI zamijenila je zemlju s Nebom RMA BUZINA od 80 godina. Živjela je sa obitelji u Zagrebu. Vjera i molitva prožimala je svaki njezin dah. I Kupaj vjere. Poznavala nas je preko našeg života.

njegovih dana kapelovanja kod sv. Blaža u Zagrebu.

19. VI neočekivano je umrla u Zagrebu kod svoje voljene nećakinje Jasne Hoch TINA VILČIĆ od 80 godina. Živjela je inače u Dubrovniku. Sprovedila je život izabranic Božje duše. Živo nas je pratila i redovito nas darovima pomagala.

20. VI nakon kratke bolesti preminuo je u Zagrebu advokat SIBE ZANINOVIĆ u 76 godini života. Prije rata bio je u katol. pokretu vanredno ugledna i požrtvovna ličnost. Puno je prepatio za ime svog Gospodina s mnogo strana. Isticao se kao naš veliki prijatelj i suradnik Lanterne.

Za preduskršni broj Lanterne spremili smo njegovo zadnje opširno, interesantno pismo.

3. VIII od teške bolesti umro je naš sugrađjanin MATE KOMPARAK u 69 godini. Živio je i umro u Buenos Aires-u. Slovio je kao "korčul. konzul" budući je imao veliko korčulansko srce s kojim je primao i dočekivao naše pomorce, iseljenike. Opačka bolest ga shrvala kroz cigla tri mjeseca.

14. VIII Bogu se preselila divna starica LENKA MILOVANOVIĆ u 91 godini. Nekada je živjela u Korčuli i nije nas nikada zaboravila. Zadnje godine sprovedla je kod dobre nećakinje Milice u N. Sadu.

26. VIII preminula je u Jersey City LIZA LAUS r. Jeričević od 84 godine. Bila je protkana vjerom i dobrotom. Pratila nas i žrtvovala mnogo za nas. 7. IX nakon patničke bolesti teške i duge Gospodin je k sebi uzeo MARIJU (VICU) ŽANETIĆ u N. Mrofu sa 81 god. života. Zadnje vrijeme živjela je kod kćerke Franice Kardaš. Nekada je bila naša primalja. Tiha i pečežna, vjerna Bogu. U Kristu je našla život.

NA TABLUNU

Meni se para da će nas ovi športisti toliko nagulozati da ćemo pošempjat osobito priko lita sa ovin našin KPK. Ma propita nam svaka utakmica ide u gust: kad oservajemo kako naši kalužavaju golove svakemu ko se usudi arivat na naš stadjun od bale oli pako kad gledamo one naše fetive što se surgavaju u more oli izgubuju zvizdu tremuntanu od krike, vike i kunten-tece...

A uvijek smo mi imali nikakva športska natjecanja još kad smo bili čučini. Vaja se sitit po zicjuni okolo Punta, na Rampadu pa na Pjacetu u Hober i onu kolo banja. To su bile naše utrke na krocule, hitanje s moreton na faci pa pusto trčanje na Rampadi okolo grada, ečetera.

A vaja se sitit onih utrka na Zakerjan sa brodićima što bi hi sami učinili. Pa pustega li smiha tuč se u maštilima ko će prin arivat!

Niki mislidu da su sad otkrili Kolunbovo jaje pa se počelo naveliko govorit i pisat o

športu na vodi- propito ka da tega ni bilo ot-
prin!

Ali dobroje što o temu govoridu jerbo su ta
ko revšlali da je bilo kod nas u Korčulu rega-
ti od broda i prin od onih u Englešku.

Pokojan šer dotur Vinko Bernardi-Bružada je
ubilježi jednu takvu ragatu ovako :

" Sutra poporne, ako bude freškoga maistrala,
čini' ćemo ragatu s našim gucima na jidru. Dunk-
vo ostanimo d'atezo. Uputi ćemo se iz mosta Ge-
ričića. U gucima bićemo mi i po jedan jovanot.

Tako smo bili ostali od riči.

Dunkve uputili smo se u šestu. Fuha je friš-
ki maistrat u 3 ure. Hodili smo u krmu do na Fun-
tu od križa, a onda smo repiketima došli do iz-
Zakerjana. Ta' smo u četiri bordate arivali do
prama Vrbovici, a onda u krmu agvntali smo Fun-
tu od Otoka. Poslin toga doburiđžali smo do Mos-
ta Geričića: ja u četiri i po, a Mate u četiri i
tri kvarta. Kako jo to konštata i Ivo Dender na
njegovu oroloju. Dunkve izgubi je ragatu za je-
dan kvarat. Vajalo je da plati večeru u Domice
blizu Paunovića. Bili smo četvero. I nin ga puno
dohodilo: bakalar, sir, peršut, štrudel, voće, vino
crno i bilo, kafa: sve i svemu 100 kruna. Lipo s-
mo pasali, divertili se, kantali, sve do jedanaest
uri. Bili smo puno dobre voje i tako nas je to
kuntentalo, da smo pošli na Marinu i u barba To-
deta Pomenića popili botiju šampanje na moje s-
peze. A Mate se raskvasi i deboto poče plakat:
"Izgubi san ragatu ovega puta. Ma ja se nadam da
ćemo još koji pu' repeti", a onda se derži pa
ćeš ti plati' večeru!"

(izvadjeno iz libara pok. šer Vinka)

OBA- VIJEST

KUĆNE BIBLIOTEKE NAŠIH OBITELJI -
BIBLIOTEKE KORČULANSKIH PRIJATELJA -
PRIKLADAN BOŽIĆNI-USKRSNI DAR -

J E :

POVIJEST BRATOVŠTINE SV. ROKA
1575 - 1975

JAVITE KARTOM I POSLAT ĆE VAM :

Bratovština sv. Roka - Korčula
ili

Don Ivo Matijaca - Korčula

Cijena : 50 ili 40 ili 30 din

(iako tko može)

S A D R Ž A J :

RIJEČ VAMA	Str. 2
VJERONAUK JE ZAPOČEO	" 6
S. O. S.	" 12
LITURGIJSKA KRONIKA	" 14
ZLATO I SREBRO IZ SOLINA	" 26
PJESNIČKO OSTVARENJE: SOLIN	" 32
KARITASOVE KUTIJE	" 33
KRONIKA DOGAĐAJA	" 35
KATEDRALA: OLTAR GOSPE OD KARMENA	" 44
NAŠI DAROVATELJI	" 47
LITURGIJSKA KRONIKA	" 50
NEKROLOG	" 52
NA TABLONU	" 57
KNJIŽEVNI OGLAS	" 59
SADRŽAJ	" 60

naš telefon : (050) 81-049

naš račun = "Marko Ev.-Korčula"

br. 344-620/2 72000 I.O.Banka, Split

BROJ

3-9

Naslovna strana:

PANORAMA KORČULE SA SJEVERNE STRANE

Izdavač: Župski Ured, Korčula, ul. Biskupije — Uređuje i odgovara: Ivo Matijaca, korčulanski opat — Uredništvo: Korčula, ul. Biskupije — Tisak na vlastitom ciklostilu — Izlazi povremeno
